

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.25. In hoc sita fuit triumphi Christi gloria, quod de sanguine pedibus suis balneum effecerit, quo linguam canvm suorum excauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

vitam fidem filium Abraham faciat legitimum: domum autem illius, officinam prius lucreturam & futurum, in domum conuertat salutis, dicatque. *Hodie hinc domus salus facta est.*

XII. Notanter autem hoc considerandum est in opere hodierno. Erat Magdalena vrbis Bafan inhabitatrix: in illa maledictus Rex Og imperabat, nimirum Diabolus cum immenso numero vitiorum, qui tantum in illa acceperat dominum, ut eam tanquam proprium sibi regnum occuparet, in quo quamplurimi principes infernales morabantur, ut declarat Euangel. Marcus, quod scilicet a septem esset occupata demonibus. Perpendamus quam eleganter eam hodie describat Euangel. Lucas huius incolam ciuitatis, *Erat in ciuitate peccatrix.* Quamuis enim intelligat illam ciuitatem, in qua vivebat, accipere tamen possumus de ciuitate Bafan culus præcipue eius nominabatur. Præmo ob uimiam uoleptatum abundantiam, quibus se totam exposuerat, cibo, potui, dormitioni, aliisque delitijs indulgens. Hinc ortæ sunt secundo, execrabiles illius turpitudines, quibus tandem in vltimam est lapsa confufionem eamque adeo magnam, ut iam proprium illi nomen non audiretur, sed passim ab omnibus mulier diceretur in vrbe peccatrix. *La-cebat immersa pelago vitiorum, abyfso absorpta ceti, quem Spiritus S. testatur infatigabilem: hoc dixeris de vicio sensualitatis & impudicitæ.* O quam potens es Domine, & quam bene te Deum ostendis qui animas ab omnibus salvas periculis incolumes: *Deus nofter, Deus saluos facienti.* Quandoquidem hanc mulierem conuertas, ut quæ prius erat inhabitatrix Bafan vitiorum, ciuis fit gratiæ; finiantur in ea delicia, luxuria, uoluptates, de confufione egrediatur extrema, nec non de publico scandalo in quod ex vita sua nefandissima corruerat, atque de abyfso profundissima & immensa culparum ac vanitatum, depositarium fiat diuitiarum donorumque caelestium: ecce mulierem conuersam de Bafan: ecce mulierem de profundo extractam vitiorum: ecce mulierem quæ prius erat in ciuitate peccatrix: iam ad securum appulit portum pedum Christi Saluatoris, multo tutior quam Ionas, dum se in arenam ore Balenæ gaudet eructatum. O portum eminentem pedes sanctissimos, quam securi sunt illi qui ad te de mari coniungunt.

§. 25. In hoc strasuit huius triumphi Christi gloria, quod de sanguine pedibus suis balneum effecerit, quo linguam carnis suorum exacuit.

Dicito nobis ô Dauid in quo huius triumpho gloria ducisque honor clarius innotescat: ad illum Psalmographus conuertitur, atque: *Ut intrinsecus pes tuus in sanguine.* In hoc triumpho tuo Domine mi, non vulgatis apparet magnitudo quod pedes tui sanguine tangantur inimicorum. Hic facinus indicat Diu. Hilarius illa verba expendens quo victabantur duces iniuncti: nam de victis hostibus suis victoria triumphum celebrabant, quam ab illis reuoluerant, eorum sanguinem conculcando pedesque suos illo abluendo: illos enim torrentibus eorum sanguinis imponebant, itaque illis abluabant. Hac phrafi vtitur Rex Propheta, qui victoriam expectaturus quatuor de reprobis in die iudicii triumphabunt, sic in eorum gloriam cant: *Lætabitur iustus cum viderit vindictam.* *marus Ps. 58. 11.*
suam lauet in sanguine peccatoris. Legit D. Hieron. & illi qui vim sequuntur verbi Hebraici: *Pe.* Hic loquens eius expli-
 casse eundem prophetam quando in extremo caruit. spiritu filio suo Salomoni præcepit ut delictum à duce loab commissum puniret, etenim proditorie pugione Duceum Abner interficiens baltheum suum & calceos, eius sanguine intinxerat, quo suam de illo intendebat signare victoriam: *Es. 2. 5.*
subit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem prælij in baltheo eius, quod erat circum lumbos suos & in calceamento suo, quod erat in pedibus eius. q. d.
 Ecce hic summum illius triumphi fastigium, quem de capitali meo hoste reportauit. Nam pedibus meis illius protero sanguinem. Est sanguis vite fundamentum, & totius hominis fortitudinis: etenim in illo anima residet: *Anima omnis Leuit. 17.*
carnis in sanguine est. q. d. Maxime pretiosum & 14.
 hostis mei robur primarium pedibus meis proferno & conculco: nam illud corporis mei pars est infima. Cælestem te ô Triumphatorem (exclamat Dauid.) Hic enim supremum patet gloriæ tuæ vertex & triumphi fastigium, vnde manibus diaboli pessimos eruens peccatores tuis, illos pedibus prosteris eorum sanguine abluendos. *D. GREG.*
Orat. de

Eleganter dixit D. Gregor. Nyssen. sanguinem obitu Pulcordis humani vitaciorem lacrymas esse: Hunc cberia Nō enim effundit dum vulneratur: *Vulnerum ansima longe à tanguntur pruit.*

II. Sunt lacrimarum sanguis cordis.

tangunt sanguis lacryma sunt Quando pungitur, secundum illud quod est carnis animalis sanguine effundit carni proprium et tunc rubrum, qualis est carnis pars principalis: porro quando lætetur secundum quod est rationale emittit sanguinem proprium, nimirum lacrymas. Ideo nunciatque illum non effundit cor animalium. Conspiciunt Iudæi Redemptorem nostrum in morte Lazari stentem, vnde inferunt cor ille fuisse vulneratum: *Ece quomodo amabas eum.* Hic liquidò patet Domine mi, tuus ille triumphus gloriosissimus: quandoquidem pedibus tuis prostratam illam, quæ diabolicæ subiacet potestati, sic tibi subiectam detineas, vt cordis illius sanguine tui pedes intingantur: nam huic impetuoso torrenti lacrymarum eius impositi illis abundantius irrigantur: *Lacrymis capiti rigare pedes eius*, modo patet quod omnino tuis cor illud pedibus subiaceris, cuius sanguine & lanantur & irrigantur. O anime eius Basan tunc verè mihi persuasero verè vos à Domino illo liberatas de potestate Regis infernalis, atque de illo in vobis triumphasse, quando vos videro ipsius cordis sanguine, nimirum lacrymis, pedes illius irrigare. Eia age anima profanissima, cuius hoc vincum est exercitum carnis tuæ vacare commellationibus & ebrietatibus, ex quibus enascantur impudicitia & non-tolerantia turpitudines, de quibus in confusiohem maximam lapsa es statumque verè pudendum, in quo prodigium considerasti, dæmonis imperio ita perfecte subdita, vt illi veluti Domino illius, cuius te seruitio consecrasti promptis obedias illo gradatam, quò te ducit, eius plateas appetitui, illi tuos sacrifices annos, dies & noctes corpus tuum, animam, sensus, actiones, curas, facultates & quæcunque possides, multum rector te illius subiacere imperio, cum te videam adhuc & huius Basan incolam, nec Hloffis egressus vbi tuus te totum dedicas voluptatibus, delectis & turpitudinibus: non enim dare locum voluisti supremo illi triumphatori, quò te de miserando hoc statu liberaret: vocibus illius semper fusti resistens, ad eius furdus inspirationes, ad eius pertinax promissa, eiusque minis inflexibilis, vbi nã cordis ille sanguis quo pedes eius irrigas? vbi nã illa lacryma ad pedes confessorij vel crucifixi vbertime profusa? profecto signum est cor tibi non esse vulneratum: *Ece mulier in civitate peccatrix, lacrymis capiti rigare pedes eius*, adhuc enim venit, adit & gemit, vt illo què videmus sanguine illius pedibus superinfuso nos prædicatores linguas nostras cõtra eius acuumus inimicos: *Lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.*
Hieron. Bapt. de Lavaz. Tom. III.

III. Lacrymarum signa sũt cordis vulnerati.

Notandum cum D. Augustino: quod quamvis nomen canis absolute sumptum quosdam designet peccatores furibundos, & de talibus dicat Canis Apostolus: *Videte canes, videte malos operarios*: Dei præpotro quando dicuntur canes Dei, prædicatores dicatores indicantur & ministri Deo fidelissimi, quique suis designat. latratibus terribiles in fugam abigunt lupos infernales, & somno peccatorum excitant letargicos: *Canes laudabiles non deestabiles, sed de seruan.* D. Ave. v. tes Domino suo & pro eius d. mo contra inimicos in ps. 67. *latrantes.* Propterea non tam dixit canes, sed canes Tom. 8. tuos, canes quidem qui edunt de micis dominorum suorum, Reprobati sunt quidam canes à Propheta Isaiã non quia canes, sed quia latrare nescierunt, dormire amarent. Insuper ea de causa dios illos eximio ve. b. Dei præcones D. Bern nostrumque Patriarcham Dominicum vtero adhuc materno inclusos, nondum mundo exclusos Deus canum simbolo præsignavit. Quorum latratu proprie sentiebant matres, designando eorum subiectionem & fidelitatem ex qua maximè canis commendatur: quem licet Dominus fultibus abigat, non laudabilem in eum insurgit, nec deserit eum irritatus: est etiam illius lingua virtus quam maxima latrando fugandoque lupos & vulpes, oves protegendo, salua sua inneterata & vkerata curans vulnera: vix enim quidquam est illis curandis, ipsa lingua & saliva canis efficacius. Iuhareamus loquendi formulæ vatis adeo mirabili, vt dicendo & supponendo plures esse canes, vincum tantum dicat eorum esse linguam: *Lingua canum tuorum.* Quamvis enim prædicatores Christi numero plus sint vt elapsis diebus diximus, vnica tamen lingua loquuntur: & hęc ipsum ab eis postulabat Apostolus: *Obsecro vos fratres vt idipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata.* 10. Hoc ipso sanguine Domine mi, inquit David, canes tui linguas tuas contra tuos exaerent inimicos: ex his etenim lacrymis singulare depromunt chrimis argumentum, quo peccatoribus persuadent penitentiam quo letargiam eorum excitent quo lena fucorda moveant, quo illuminent intellectum & munit inflamment voluntatem. Quod pedes adeo perueicax, quod illis lacrymis non emolliatur? Quis peccator adeo sceleribus suis contumax, vt has argumentum ad similes non excitetur? Sic enim intum adterrogat D. Gregor. *Cuius enim vel saxum pedibus illa peccatrici lacryma ad exemplum penitentiæ non emolliant?* D. GREG.

Hoc sanguine linguarum prædicatorum exaerunt tur, vt peccatores à meliora reducant. Hinc etenim eliciunt & declarant prægrandem Dei misericordiam, qua longanimis illos expectat, Dei bonita-

Y y y y

bonitatem, qua benignus illis inspirat, Dei gratia fortitudinem, qua potens illos convertit, Dei benignitatis abyssum, qua illis misericors ignoscit. Ex his suis acunt liguas contra illos qui turpioribus inquinati criminibus penitentiam quidem agunt, sed remissam, sed flaccidam sed inconstantem: huius SS. penitentis illis exponendo penitentiam oculorum eius lacrymis illorum arguit ariditatem: animo illius constanti, quo se lacrymis infusa ad Christi pedes prosterant ut nec conuiuium nec conuiuas reueteretur, tuam arguit desidiam & corripit negligentiam, quem quilibet ab agenda cohibet penitentia.

VII.
Canes
Dei hic
FF. Præ-
dicatores
intelli-
guntur.

Et quamuis ut verum asseram, quod David loquendo pluraliter de canibus Dei, hoc nomine omnes comprehendat prædicatores: cum omnes illi linguas suas hoc sanguine exacuunt contra peccatores: nihilominus credo quod singulariter de illis intellexerit qui filij sunt canis maculosi nostri Gloriosi Patris D. Dominici. Canes sunt canum caruli, fuit antonomastice præclarus ille Apostolus canis Dei, cui ex munere incumbat, sua prædicatione Dei hostibus adlatrare, salua doctrinae suae, & sacramentorum administratione inueterata curare vulnera, cuius adeo strenuè officium est exequutus, ut illo ipso centum millia hæreticorum ad fidem reduxerit. Canes Dei erant eius caruli. Illi in particular suas debent hoc sanguine linguas exacuere. Quia illa ipsa sancta penitens ipsos ut singulares prædicatores elegit Fratresque sibi charissimos adoptauit. Pro huius confirmatione illa ipsa hoc ei: no-

VIII.
Exemplum
men imposuit, apparet loquenti Carolo hoc nomine primo fratri S. Ludouici Gallicæ Regis, qui ipse obtinuit & perdidit regnum Siciliae. Bello nauali captus ab Aragonensibus & captiuus detentus Barceleonæ seipsum vnicè S. Magdalene commendaui: apparuit autem illi ipsa nocte profecti sui conductum illi promittens: & modico temporis spatio non sine miraculo illum ex urbe Barcelona transposuit in Franciam. Cui in signum gratitudinis præcepit ut conuentum exstueret fratribus suis. Cum autem inquireret, quinam illi essent respondit: fratres mei fratres sunt Prædicatores, fuse narrat hanc historiam Theologia & iurisprudencia clarissimus Syluester Pietus Romæ magister S. Palatii Apostolici.

In Rosa
aura se.
s. infra.
Ost. Paf.
Vide Bi-
badine in
fore SS.

§. 26. Lacrymis. Optima penitens qua non loquitur sed plorat, ostendens se culpam suam agnoscere, & viam aperiens petitioni per lacrymas, quia cum haurit symbolum sit aqua pura, illam Deum magnificat.

Igitur aduoluta pedibus Saluatoris & catarrhas soluens lacrymarum, tanta cepit illas uerbate profundere, ut verum fuerit de illa proloqui: Lacrymis cepit rigare pedes eius. Si quid sapio proponenda fiant à nobis quaestioni D. Euangel. respondet. Dico nobis Hystoriographo diuinitissime, quas mulier hæc proposuit Domino rationes quibus uerbis est illum allocuta: an forte sic incipit: Misere mei Deus? an hoc eius fuit exordium: Tibi sola peccasti? non hinc exorta est saluta remedium, non loquendo cepit sed Cur plorando, non de ore uerba profertendo componendo, sed de corde per oculos lacrymas fundendo lena nihil copiosas: Lacrymis cepit. Optimum principium, dixerit: quod egregia comprehendit caelestis Philosophiae documenta, quæ data opera tractat D. Ambrosius, non semel sed sæpius illud expendens, quod Euangelistæ nobis proponunt de penitentia D. Pet. de quo hoc tantum commemorant, quod commissa culpa trinxerit negationis in se conuersus ex Galli cantu admonitus, & præcipue Christi Domini conuiuio, & luce oculorum illius illustratus: Egressus foras fleuit amare. Notandum cum D. Ambrosio in SS. Euangelistis non legi quod locutus fuit, sed quod fenerit: Inue. D. AMER. mo quod fenerit, non inuenio quod dixerit: fleuit & In aa. 22. tacuit: An ergo non suadet acquies, ut edoctus à Luc. de Davide psalmum intoner: Misere &c. vel: Denegatione mine ne in furore tuo &c. cum nemo dubitet, quin Petri. Et psalmos nosset penitentiales, eorumque efficacia ser. 46 de. iam? an non conueniens fuisset hic prologus quæ Penit. Pe. Dominus refert locutum fuisse Publicanum quo tri Apof. salutem obtinuit: Deus propitius esto mihi peccato. T. 3. & 4. rii: Nihil horum, sed ne uerbum quidem de promens lacrymis fletuque suam orditur penitentiam, & quidem prudentissimè, idque pluribus de causis.

II.
Prima sit: quod illis ostendat ex mente D. Ambrosio, quod culpam suam perfectam habeat silentium: proprium est illi qui peccata sua non hoc indagnoscit in eorum loqui defensionem: uerum tunc culmen qui illa cognoscit & grauitatem intelligit: pax cognoscit: sibi que totum imputandum, tacet, & tamò strictiorem. Et huius quantò elarius conspicit sibi culpam imputandam & minus si peccata: quod in sui producat